

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A tönkrement Margitsziget*

Forrás:

Tróza

Bp

(Hely)

1919. x. 22

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O

Osztályozás

Tárgy

712.21

Hely

Margitsziget

Idő

"1919"

A tönkrement Margitsziget

Szeméttelép a szigeten — A részvénytársaság elkommunizálta a strandfürdőt

Múltkor cikkünk beszámolt már a Margitsziget szomorú állapotáról. Megirtuk, hogy a mostani bérlő, a Sz. Margitsziget Rt. méltatlan a sziget kezelésére, mert teljesen tönkretette Budapest e legfőbb ékességét. Alább következő adataink újabb erősségek ama követelésünk mellett, hogy a részvénytársasággal hatvan esztendőre kötött szerződési föl kell bontani, és pedig haladéktalanul, mielőtt e gyönyörű sziget végképp elsorvadna a kufárok kezén.

A részvénytársaság nem átalította, hogy a sziget felső csucsán *nagyarányu szeméttelépet rendezzen be*. Töméntelen üvegcserepet és egyéb szeméttel hondattak ide és megfertőzték így a sziget levegőjét és pedig a *gyógyfürdő szomszédságában*. A trágyát sem az e célra ástott verembe hodtrták, hanem a kertészeti telep közepére, a gyógyuló és sétáló közönség szemé és orra alá. Így tartott a szörnyű állapot hosszú időn át, míg végre megjelent a dunai kapitányság és a harmadik kerületi előljáróság és a hatósági urak oly botránysáknak találták az állapotokat, hogy *Kallós Istvánt*, a részvénytársaság igazgatóját, *négyszáz korona pénzbüntetésre ítélték közlisztaság elleni kihágás miatt*.

A részvénytársaság, mint ismeretes, köteles lett volna tízmilliót investálni, de idáig csak egymillió árát épített, noha nyolc esztendele szerepel, mint bérlő. Az egymillióból fölépítették a sziget elején lévő épületet, azután a nagvszálló harmadik emeletét. Ebből az egymillióból került ki szálló butorainak kicserélése és egy utrész kiépítése. A részvénytársaság nem hogy investált volna, de még a tervezetet se készítette el arról, hogy hol, milyen épületeket akar építeni. A szerződés szerint a részvénytársaság 1914 május elsejéig köteles lett volna beadni a részletes terveket, de ennek a kötelezettségének a mai napig se felelt meg. Az 1914. évben egyévi halasztást kért. Megkapta. A következő évben a részvénytársaság csakugyan beadott egy tervezetet, de olyan hevenyészett, olyan csapnivalóan rossz volt, hogy a *Közmunkák tanácsa* elutasította az egész tervezetet. A *Közmunkák tanácsa* akkor 1915-ben úgy határozott, hogy maga dolgozza ki az építési programot.

A hadikiállításokból maradt csuf, primitív deszkabódék ugyancsak a részvénytársaság mulasztásából éktelenítik még ma is a szigetet. E bódékat 1913 október elsejéig kellett volna lebontani. A részvénytársaság mohóságára nagyon jellemző a strandfürdő esete. Augusztus 3-án, néhány nappal a proletárdiktatura bukása után, a részvénytársaság hirtelen megnyitotta a strandfürdőt. Nagyon siettek vele. Annyira siettek, hogy a hatóságok engedélyére se vártak. Nem törődtek vele,

hogy alkalmas-e fürdésre a hely vagy sem, csak megnyitották, mert jó üzletnek mutatkozott. A jó üzletre azonban ugyancsak ráfizetett — a közönség. Tizenhat napig volt nyitva a strandfürdő és e néhány nap alatt a fürdőzőkkel száz szerencsétlenség történt és ezek közül *huszonhat* halálal végződött. A tömeges szerencsétlenséget az okozta, hogy a strandfürdő helyén a Duna medre hirtelen mélyvül és a víz sodra is rendkívül erős. Nagymértékben fokozta a strandfürdő veszedelmességét, hogy közvetlen szomszédságában parttöltési munkálatok folytak és a munkások rengeteg nagyságu szikladarabokat hengerítettek a Dunába. A tömérdek balcsel miatt a dunai kapitányság augusztus 18-án hecsarkta az engedély nélkül megnyitott strandfürdőt. Csak így dugult el a részvénytársaság *nagyszerű* jövedelemforrása.

Igen jellemző a részvénytársaságra, hogy ráette kezét a strandfürdőre, noha semiféle jogcíme nem volt hozzá. A strandfürdőt a kommunisták építették két és félmillió panamás költséggel, de a strandfürdő területére a részvénytársaságnak még rálépnie se lett volna szabad, mert azzal a közmunkák tanácsa rendelkezett kizárólagosan. A részvénytársaság egyszerűen elkommunizálta a strandfürdőt.

Ebbe az üzletbe azonban egy kicsit beletörött a részvénytársaság hiéskája. A közmunkák tanácsa *visszakövetelte a strandfürdő minden bevételét*. A részvénytársaság jól tudva, hogy a strandfürdő megnyitására minden jogosultság nélkül vállalkozott, hajlandó is a pénz visszaadására, de a jövedelemről olyan föltűnő mérleget adott be, amelyet a Közmunkák

Tanácsa nem hajlandó hünek és pontosnak elfogadni. A részvénytársaság szerint a strandfürdő bevétele 525.000 korona volt, de ebből kiadás 287.000 korona. A kiadást tulsoknak találja a Közmunkák Tanácsa. A fürdő reklámozása még a proletárdiktatura alatt történt. A fürdőépület a kabinokkal teljesen elkészült még a kommunizmus alatt s a részvénytársaság csak egész jelentéktelen bővízésekre költött. A személyzet a Margitsziget állandó alkalmazottai közül került ki. Mire kellett hát a 287.000 koronát kiadni? Az elszámolás szerint virágdiszítésre 48.000 koronát költöttek. A virág a Margitsziget kertészetéből került, a diszítést a szigeti kertészek végezték. Miért 48.000 korona mégis?

A büffé jövedelméről nem számolt el a részvénytársaság, mert annak jövedelme Kallós Istvánt, a társaság igazgatóját illette. Lehetséges, de akkor Kallós igazgató és büffétulajdonos ur a jég-szekrény árát és a kiszolgáló személyzet díját miért a strandfürdő terhére számol'a el? Rendes helyen, akié a bevétel, azé a kiadás is! Egyszóval a strandfürdő bevételei dolgában még kikérdezik a részvénytársaságot.

A részvénytársaság méltatlan a Margitsziget kezelésére és Kallós István, az igazgató méltó a részvénytársasághoz. Kallós rendelkezik természetesen a szigeti kertészettel is, a felesége meg tulajdonosa az „Oktogon“ című virágkereskedésnek. Kallós igazgató ur nem érzi az összeférhete'lenséget, mert mai napig se igazgatói állásáról nem mondott le, se a felesége nem adta el a virágos boltot. Ámde szegény budapesti virágkereskedők nagyon is érzik a kettős boltot. Mióta Kallós uralkodása óta a margitszigeti kertészet elsőrendű virágait kizárólag az „Oktogon“ kapja. A többi kereskedő nem kap virágot, vagy beérheti a másodrendűvel, a silány áruval, karácsony táján pedig az üvegházi virág legerősebb évadiakor a Margitsziget kertészete csak az „Oktogon“ igényeit elégíti ki. A részvénytársaság türi ezt a csunya konkurenciát, a mai napig nem tett semmit se ellene. Sőt legalább tartott ülésén, — mint hozzánk beküldött kommuniké jelenti — „végezetül köszönetet szavaztak Kallós Istvánnak, a sziget igazgatójának azért a közérdekű munkájáért, melylyel a szigetet és annak berendezéseit a bolsevik terrorral szemben megvédelmezte.“

Nem, itt nem segít, csak egy: fölbontani a részvénytársasággal kötött szerződést.